

**סמי"ר חדד גיא שלם
5111788**

**בן שלומית ויודה
נולד ב- י' בכסלו תשל"ה 24.11.1974
התגייס במרץ 1993
שרת בגדוד "הבוקעים הראשון" (51)
נפל ב- כ"א בתשרי תשנ"ו 15.10.1995
בהתפוצצות מטען צד בדרכו לבנון.**

חוד גיא שלם,

בן שלושה וחמשה. נולד ביום י' בכסלו תש"ה (24.11.1974) בירושלים. בן שלישי לאחר שני בנות, ואחריו טולין עוד שתי בנות ובן. גיא גובל במושב ישע שבעמק הallel, והוא ילד ספורטיבי ומלא שמחות חיים. הוא החל את לימודיו היסודיים בבית-חדר האיזורי "אבן חורש" במושב נחם. גיא התבלט כספורטאי מצטיין והשתתף במשך שלוש שנים בחו"ל "קונג פו". הוא המשיך את לימודיו בישיבת התיכונית "קרית נוער" בירושלים.

בשנים אלה היה גיא פעיל מאוד בתחום חברתי, הוא עמד בראש קבוצת הנוער במושב ויחד הצטרמו לתנועת "בני עקיבא" במקומן. גיא יומם טילים לבני גilo, ארנון ודוחף פעולות תרבותיות במושב וסחף אחריו חברים לחוגי ספורט. כבר אז באו לידי ביטוי קשר המנהיגות שלו וחנות הרוב. בנותף לעיטוקיו הרבים נמשך מאוד למוסיקה והוזען להבקש רב. בסיום לימודיו נותרה לו תקופה זמנית ממושכת עד הגיוס, אותה הקדיש לעמוהה בשחק המשפחתי. גיא סייע בגידול העופות ובעבודה כללית ואך לקח על עצמו עבודה נוספת כדי למן את טילו וביבליונו הרבים. גיא היה בעל אישיות מיוחדת בmine. הוא אהב את החיים וידע ליהנות מהם. חייו הכהוב, נעם הילוכתו וכישוריו הרבים הפכו לו מושה הערכה בעיני רבים. את האהבה הרבה שקיבל ידע גם ל仳ו ולחבירו. הוא לא רצה לדבר על העתיד הרחוק והעדיף ליהנות עד כמה שאפשר מכל רגע, למצותו עד תום, וכשנשאל על העתיד היה אומר תמיד - "ויהי בסדר". גם אם לא דבר הרבה על שאיפותיו הצבאיות, היה ברור כי יבחר במסלול הקרבי. בסוף חודש מרץ 1993

התגייס גיא לצה"ל, עבר מסלול טירונות והוואר כלחם חי"ר. בהמשך, עבר קורסים נוספים וביהם קורס מ"כים וקורס קשרים גודדים. הוא הוכח בפלוגה מסוימת של יחידת גולני בהגדוד חי"ר ושירות לבננו. לכל אורך שירותו הצבאי זכה לתמיכת משפחתו, שהרעיפה עליו חום ואהבה. כל בি-דור שלו בבית, אם בסגירת של "אפרט" קצר או בסוף שבוע, הפך לחגיגה. תשומת הלב והפינוקים הרבים שקיבל בביתו סייעו לו לחזורuko הראו בכוחות מחודשים. גיא היה מועמד לקורס קצינים בזכות חווות הדעת של מפקדיו שהעריכו כי יוכל לשמש כמפקד מחלקה.

ביום כ"ג בתשרי תשנוי (15.10.1995) יצא גיא עם כוח של חטיבת גולני, כדי להוביל אספקה לכוח שריון שחנה במרחב חמישה קילומטר. הכוח נעד בדרך עפר, ממוצב ריחן לעישייה שבאזור המזרחי של רצועת הביטחון. הנגמ"ש בו נסע על מטען צד שהניחו אנשי חיזבאללה. גיא נפצע פצעים אנושים ונפטר מפצעיו בבית החולים "רמב"ם" בחיפה. עמו נהרגו סרן יוסי אוחנה, סמ"ר איל שםח, סמ"ר איל דורות, סמל יותם ענבר וסמל אייר ברק. גיא הובא למנוחות בחלקה הצבאית בבית העם בביון. בן עשרים ואחת היה בוגר. הותיר אחיו הורים, ארבע אחיות - אורית, ורד, נעמה ואושרת ואח - אביתר. לאחר מותו הועלה לדרגת סמל ראשון. לאחר מותו, התרשםו כתובות וחרבות בעיתונות על הקרב ובו חן גם קווים לדמותו. מפקד היחידה בה שירת גיא כתב למיטה: "גיא היה סמל מחלקת בגודל 'הבקעים הראשונים'. מזה כשותנה חודשים, עצמתו של גיא כמפקד ומנהיג היו בולטים ביתר. לגיא היה כשרון מיוחד בפיקוד - היה אדם שקט וינויו, אך מקצועו בכל תחום בו עסק. דרישותיו מחייביו היו גבוהות ביותר, אך יחד עם זאת תמיד ידע ללמד, לחנך ולהוביל. הוא היה דמות מפתח במחלקת פרט ובעל גובה כלל. תמיד היה עם חיק'ע על הפנים, מksamיב, לומד ומתתקן". סגן-מפקד חטיבת גולני סעד לו על קברו: "העיניים רואות, אך הלב מאמין להאמינו. תמיד בלטו במניגות הטבואה בך. אתה, אהוב החיים, סמל המחלקה, שמעולם לא צרך היה להשתמש בכוח בדרגתיך בעת שהפقت את חיליך ללחמים. הייתה גם חזק באופיך. מעולם לא נשברת. תמיד צעדת קידמה עם הרבה שמחה. דורך, שהיה המ"מ שאהבת והיה לך כאח, נהרג יוממים לפני שנגduו חייך. כשחבירך שכבו זוממים, אתה עדיין נאבקת, וכשהגעת לבית החולים, חשבנו שתוכל למות. אתה, שאהבת את החיים והחיים אהבו אותך - דמתה. אולי רצית להיות עם חברך, שחייהם נגduו יחד אתך... היה שלום אחין, לוחם גולני". בעצרת שערכה המשפחה לצרכו, אמר חבר לפולוגה: "הפלוגה שבה ליכך היה מעבר לכל. החברים שהאהבת, הדאגה שדאגת, הדוגמה שנותנת והמודעות שהשארת - חרטו בתוכנו את דמותך האהובה על כולנו. לא אשכח את אותן שעות שהעברנו, אני ואתה, באמצע שום מקום - מוקפים כפרים של מוחבלים, כשהערב עבר בגופנו. אך למרות הכל ולמרות הדריכות, תמיד ידענו למצוא את הזמן לצחוק ולהעביר את הזמן כמו שرك אנחנו, החברים מיחסיעתי יודעים".

משפחותו כתבה לזכרו: "כל יציאה שלך הביתה הפכה את אותו יום לחג. התכוונו לבואו של הנסיך. בмеди Ziut, עם תיק על הגב והרובה, הייתה נכנס הביתה ומחיק את החיק'ע היפה שלך. עיניך ברקו מאושר, ובאותו רגע הבית היה מתמלא אור".

"יהי זכרו ברוך"

נגמ"ש המות של גולני

ה ל ו ו ו ו ת

כר זה קרה

וחיל חילם נגמ"ש הראשון הפעילו טען
ממוליך רב עצמתו. מתוך מומפץ
נהרלו צפאו כל החילים שנשטו בו

בימים הראשונים-כבר, יומיים לאחר ששלושה מתחדיהם נהרגו ברצעת הביטחון, יצאו לוחמי גולני לモץ עיישה ■ כאחוי העיקולים על הנגמ"ש על-מיטען ■ המפקד וארכעה מהיליו נהרגו במקום ■ חייל שני נפטר מפציעו כעבור כמה שעות

אל תתקרב

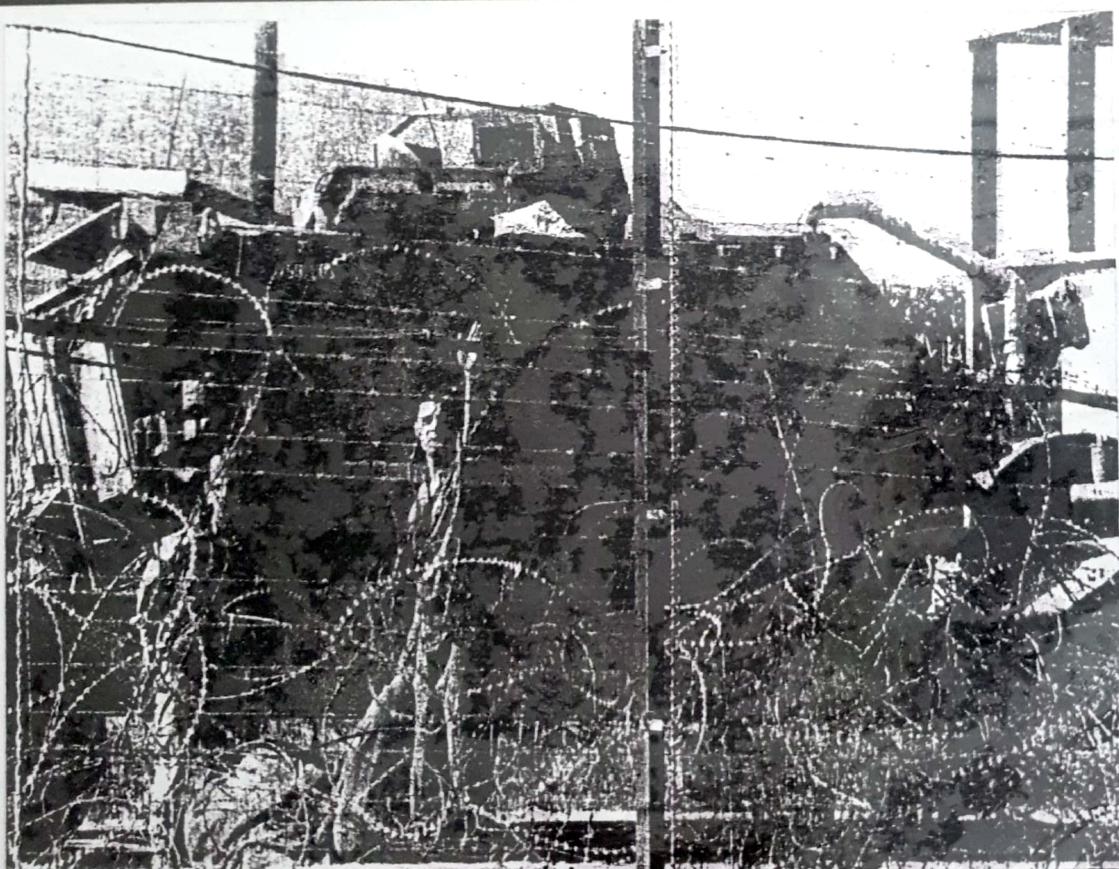

גולני, נושא, למות או לבגש את
חווי. הנה צלצלו עמו לאחתיים
והוא היה לטענת סדרינו מז'

**דק שיגואן, ייחלו לפגוע המגנים
עם חוויה באלה, ואשוחה הגדולה
וזה חתבאסו שם בנ עישיה לדיין**

הנגן אסלאמי שמנור דוד עזראקען תריאן,
תנחנץ' גונולן, פאן ומחדר ניחולט אנטדר,
הנטדר לוגי' אַי הילא תיל' ולסוקם החדר
שפלס' לד' למיטס' ז' נוחת פצעה און, הפניא
כבר לא חישול, חפעם, תלעו בשורות הספל
בשישון, עד זו מידי' וזה בז' או בז' בירר לא-
תצעית. ג'ילס' גאנט נפערס' פה שפעת' חילאות
יזט' לזרען בונט' אודראם.

בז'ם פאי'ן נהרו פפ'ס פסיעת סן ודור
בכאל' פאנשיט' ירושט', חיל' אולג' וווחיאן
עד לא זינא מחלול' וווח' שלט'ן גול' ז' וויל'ס
זונען לעילס' סן ט' אונד' אמאדר שאנדר
בתהה סטט'ה, האס' פל' האס' כע' סטט'
אהונא את בראי' לחית' פפ'ס למס', ז'ה
חצרעד נולב ל' סונה' צענוד' ס' פנק' פאנט'
עס'ד שטט'ם שאלאט' פיס'רו פל' שוח' נומנד'
סרבן' בז'אוץ' פע' און, אונזגה זהה מוווער בז'
אתב' זו, על ווושטוח'ן קרי' לונדר' את ס'יבוי
להחטלה. וזה ער' למצע לאא ז'ה, גונל' ז'הו
ז'ה, הנה געלסן' לפן' וגונ' בקס' תוד'רים
המפק' אונת'ה הצעקען אה' לשוח' פזילן.
זה' היל'באל' פזיל'ט' גאנט' ווועט'ן גאנט'

זהו הנגמ'ש שהפעיל את המטעו. אטמול הוועטה הגראוטה על משאיות
ונלקחה לביס' בתוך שטח יישראלי. לאחר הבז'ה לשידראל געט'ה הנגמ'ש
בריעות ברונט אטומה, וכני' צה' ל' אך יורה באויר ואים על צלם שעיסת
לעט' את הכלי הפניו לבני' השוסטר. (תצלום: דריידר)

**נגמ'ש המגוות
חוודר ל-ישראל**

סא"ר גיא חדד

החוקר שמי לא את הבלתי א/or

„אולי רצית להיות עם חבריך, שהייהם נגידעו יהוד איתך“, ספר סגן מפקד חטיבת גולני לסמ"ר גיא חדד

ול היה המם שאחת מהיה לך
סאה, נהגו יומיים לבוי שנגידעו
חיק. כשבכיר שבסו דוממים,
אתה עדרין נאבקן, וכשנגעת
לבית המתים, השבון שוכל
למות. אמר, שאגבת את מותים
והחיים אטב אווער – רצמת אוור
לי בז'ת להוועט בסביך, שוד
הדם נרעש יהוד איטעך – היה
שלום אויר, לחם גולני".

נגיג המஸלה, שר התקלְלָה
אות יעקב צור, ס"א לחיליל
גולני, "אל תחבישו לבבות.
אנחנו יודעים, שתפקיד גולני
היא תגבורת והמנן לישובי הארץ".

סא"ר גיא חדד ציל

פונ. אננתנו בוטחים בכם".
ח"כ ניאל בנאי הזכיר לבאים, כי רק ביום שיש
האחרון הגיע ניא לבתי העלמין, עלעתה חס אהווין
עם חברינו, לספור להם. אחר כך, פלה מיד קל".
כל הסופרים הזכירו את חווום של גיא, את
שנותיו החומות של. את מאובע חייתי אמרה
יש לי. כל כך רוכה לומר לך. התיכון דיפה
הענינים הפוט. גיא, היה נכסם הביתה ומחיד
את החיק היפה שלך, ובאותו רגע היה בית
מתמלא אוור. תמייך נאבק אהווער".

מאת אורה פרוף
סתמ"ר, ד"ר יudit אוחזונה"
„גיא, תניד שולם, גיא",
זיהה אותה מבני מושבתו
של ספדי גיא חדד, עט
שדעתן אוינו לבית העלמן
הגבאי בביתו שם.
הכטנות הזרמתו של להומן
גולני נשמעו בין מאות בני
המשפחה החבריהם, חילימ
מחיללת אחרים, וידורי
המשפחאות ובאים שבאו ללוות
את גיא, בן המשב ישען,
בדרכו לאחורינה והואה בן 21.
בין הוורים שהגנו על

סב�ו האטי של גיא היה גם זו מושפתת מפקד
המחלקה, דודו בראשי זיל, שנפל ומיים קודם.
גיא השטנה בהלווייתו ואחריך חור לקו לבנון.
הענינים וזראות, אך הלב מעאן לאמאן",
ספר לו סגן מפקד חטיבת גולני. תמיד בלב
במנדרגות השכונה בר. אתה, אודב היין, סמל
המחלקה, שמעולם לא ציריך היה לחשוף
בכוון בדורותיך בעת שהFACT את הייליך
ללחומם. היה גם זה חוק באופי. מעולם לא
נסבה. תפיר צעדה קדימה עם וובה שפה. דודו

יעקב אודו

העץ הולך של גולני

נישטו. בגוני מרורים גם במליצות, ולכ"א אפשר לומר שיש שם טעם של יתמות אמיתית, של גורל מתאבד, וזה סמך בפקד הפלגה המסיימת בגרוד, בגין גורוד בראש, השב麸 שער. וורוד היה הוגן של יוסי. סון יוסי אונגה במלחת לבנון – פלוגה ג' בגורוד גרעון, בוגר התעופה של ביריות. במלחמות ים הים הדרומיים – הסתייה של ויניק ברומן, וכששת הימים – פלוגה א' של וודי מגדור ברק, בתל פארה.

המקומות האללי הפלוגות הלן, החללים שנפלו מהללים שביעו הופכים לציגי דורך בנתיב הקרבנות, כמה שמכונה משועלי הוות. החסר שנוצר לעלום יוטר. ודיוקנות תבכיד תזוזד גענויות ואיל אפסיד היה למזדא לך מרפא.

אבל מושגים שנאים עשויאים בחוי יומיהם כמו: אהות לוחמים, רעות, המשפחתי של גולני, ידאו לד' ביטוי מוחשי ומתחשך וקיד את חור האבא. כי ברוח ובחומר אפורת, קשת ים, גטלה יקירה, משלולת כל סטמן חוץ. מבעצם את העבריה השוואת. זה היה הייחוד של חטיבת הנברים שביהוננה נאמר לא שritic ובס לא תוחחים. זה חיז' של גולני, הרימן הה, נהגה הם קרבנים ובאים.

הילרים באו לגולני מתקורת, גולני שפיצה קרים, שתהה את מסקמת בשורה זו אשונה של חיז'ה העלית אבל בסוף של זבזם שב לאוחה חטיבת. אותו טשיטות אהוה שיגרת ק', אותם בצעדים ואוון סיכון. שיגרת יומם של להם חיל ורגלים שפעם כנה מלכת הקבר. וטבק הלבנה, במרקם האנייפרין, באימון חורף בזען הקר, ובאמון קץ במדבר המתיש בנים והם ברוך אבותיהם, בממלול של בבי משפטות.

שי. פלוגות, ביןן הפלגה המסיימת של גורוד נסמה ענה. אבל הגז הוקף של גולני מתגש לתפאתן. הבקעים הראשון, סגנו פגעה קשי, תשען מלוחמים

"כל ביקור שלו בבית יה חג גדול למשפחה"

"קשה לעכל את מוחה, אומר דודו", אומר
לא יצא לחופשה בראש השנה. והוא מבהיר
ובביסוק לבוא בשנות התשנה.

"גיא היה מסוד לצבאי ולמשמעותו שמדובר
על לי. הוא אמר מכך את קידונו וגיא שירתו
הגבעי", סיפר אמש אכין, קהודה, "נום כשיידה
מגע לחופשות מהצדא, הגיעו לבירטו חבריהם
ליחודה", חסיף האב.

"שאלתי אותו אם מפסיק לבניה, אבל הוא
סידך לעונת לי", סיפרה אחותו של גיא, "היא
וק אמר שיהה בסוד. ריברתי אותו במזאי
שבן, לאור התקורת שכנה בהרגנו 3 חיללים.
הוא נשמע עזוב ומבוך ווזע היה יודה.

"בל פעם שוויניגע הבינה דה היה גן",
אמרה האחות, אימוי הכוונה לו תמיד איזו
הפתעה או כישלה משואה מזוהה. כשהיה מתק
שר מהצדא, כולו היו רצם לשלפון, לפחות
לק' איתן מלחה.

הלוינו תתקיים היום, בשעה זאת בזאת
יום, בבית הקברות בית-עמש.

מאית שלמה צוננה

"במושב שלנו, מושב ישען, לא גרו
משפחות שכילות. עד היום, אף חיל מחומר
שב לא נשב. בימי חותם דמלנו שאט
המושב שלו לא שקד השובל". - כך מistration
אתמול אחת השכונות של מושחת חד,
ששכלה את בנה גיא בפינוי ברום לבנון,
"אטמול ודייעו לשכונת של שבון שלום,

גיא, מפצע קשה לבנון. אחר כך הוא נפטר
בבית החולים. התפלות שלנו לא גענו, אלר
היט לך לנו אותר".
חבירו של סძגיא חד עמדו אתמול ליד
ביתי, כשאתם מודרים בככי. דודון חיל, חברו
הטוב, סיפר כי ככלם אהבו אותו "הוא היה
כמו מלאך. ותפעלנו תמיד מוחתמה שלו,
מהיכולת שלוzelzel לתמר לבנון, לביר
שה שלוננו, גם בשחווע עייף מאד מלבדו.
הוא היעג לוגוני מפני שרבה לתרום. הוא
אהב את האדרה בחטיבה".

הוריו ישלאגיא, לאחר קבלת הבשורה המריה

„התהרה באחילינו מי יותר קרבין“

„הוא היה בחור מקסים, גאות המושב“, אמרו בישוב ישען שבחי יהודת • לא האמנו שזו וקרה לו“, אמר חברו הطيب • גיא הותיר אחורי הורים, ארבע אחים ואה

- מאת עניה ארבעו ווובל פול,

כתב „ייטת חורנות“ -

זעקות שבר בקעו אתמול מביתה של משחתת הדר במושב ישען, ליד לביות-شمם. בקרוב אמרו היה נאי, בן 21, לדרת מהקו, יהוד עטם חבריו לפולגה, עפ פום מושטבת בדורות לבני. אך גיא נצע אנטישות בפיצוץ, ונפטר בבית-החוללים.

לפני חורשיהם נהרג בתאנת-ידיכים קלנינית הרוד של גיא, וכרכיה רצבי, אחיה של אמו שללה. בני המשפחה, טרומת התואשש מהטרגדיה הנוראה, התקשו לעכל את הבשורה המرة הננספה, שספגו בעבר שמחת תורה.

בבית-החוללים, כאשר שמעו חבריו את הבשורה המرة, על מותו, פרצו בכבי מר. הפקידה הפלוגתית צעקה: „כמה אפשר עוד לאבוי את כל חיילינו אני רואה מל הענינים של...“.

חבריהם, דידים ובני משפחה, המומים וכוכבים, עמדו אתמול שעוט ארוכות על המידשה ליר בירת משחתת הדר האבלם, מבקשים ניחומים איש ברוւות רעהו. על וושא הווא רקסמו גיא וחבריו חלומות. סיפר אתמול חברו היטוב, בן המושב, בקל נזיר מדרמות: „זהו היה בתרור נשמת, אב לבלו, לשם, לעוזו לכולם. היינו יוד מלהלות. את כל התופעות בילינו יהוד. לכל לחם בדורות לבניון ש פתרם. כל אחד שנמצא שם צריך לצפות לדברים hei רעים. אבל לא האמנו שהו קירה לו.“.

חבר אאר הופשי, „הוא היה עוזר לבלום. היה אראוי. תמיד צעד בראשן. לא נתן לאף אחד להישבר. תמיד רצה להיות חיל-קרבני.“.

משחתת הדר נמנית עם דיו המיסדים שהקימו את המושב הקפן והשלוי, בלב הרי יהודה, המונה 95 משפחות. זה מושב, שהוא למעשה משפהו אחת גדרה, חמה ווומכת, של יוצאי תמן.

„כל אחד מהמשת האחינאים שלנו הילך ליחידה קרבתי“, סיפר הדוד שלום רצבי מבית-שאן. „גיא התהרה איתם מי היה קרבן יותר. הוא נא ממושב של תימנים, אנשים שאוהבים את המולדת, שכולם מושתים ביהירות שדה. בסבילים צבא וה Gebä“, סיפר.

סיפר הדר, שכך: „הוא היה בחור מקסים. שקט, ענייני ורציני. גאות המושב.“.

בימים שישי תחקשר גיא הביטה בפעלם האחרונה. והוא הבטיח להגייע „בשבוע הבא“, ובמושב את יצט „לכשוחת-זרעורה, לרידודים ולהלפתם בכית-הכנסת“. הוא הותיר אחורי הורים, ארבע אחים ואה

גיא יבוא למנחות היום באתות בזהרירים בבית-העלמין בבית-שםש.

גיא שלס' חדד. לא נתן לאף אחד להישבר.

לוחמי גולני שאיבדו תוד שלושה ימים תשעה מחבריהם

ביום חמישי בלילה הם איבדו שלושה מחבריהם. לאחר מכן שחררו מהלוויתיהם, איבדו עוד שלושה. מכוסים בעצםם, מנסים חיל פלוגת גולי הפגעה לוטסח את הכאב במלחים: "ההרגשה מחורבות. כלו על הפנים. אם רק הוא ותוים לו, היו רודפים את המחללים האלה עד קעה השולם. אבל לא ותוים לו ציאום. זה מתסכל. זה מעלייב. אף פעם לא בחרנו, אבל עכשו מתחיל להיות מפחד". • עמ' 2

הרסת'פ' דהטומטט פנמיים

ויסט' חיט אמאלאג, שופצע פלופע ור' אשון, חעדויף צבאות את חרג במוחאצ'ת חביבו המכיצ'ים בכיניז'אליטס רדבלט חביבו ולא פלאת לוועזחן גאנטן אמאלאג, פגע בערחה בגאנאייב טיטטן זונקוביליס ביון חביב לילין.

טיאו ווא טאצ'ן.

בערב חורן, צענוזע לי בצעמן אירע פינע טשי, ווא פירר, פדרה לע רגנון, לזרר חמיין, כדי לראות מונגעט. עד לאיג שטיען לאט, בעשו אונט זוקירז הולטאדייט, וט מל' פהויה חרוננס צשי פונעער, ויא אנטה לא טווחה תלם מאחר אמאלאג לחדר, ועם אוּטמאט.

חברוין קון ניסטהו להרגיען, אך לא,

הועל, טוליג תתקשה לעכל אונ' תווידין העספטע שחשינה אותו, ליאו זונקוביליס זונט' החאוב טיל, טר' ויסי אונטה.

עליה קלח לאחור מכן, מנשח לחתארושט

מעחלם, הגיע אמאלאג למסטרוי צעל.

בנונד' ווילטן, חד עט אבררו פלטמאן ובל טופחות

וחפצעילט ווא שמען, כי סטעל ראנז�ו גיא וודד

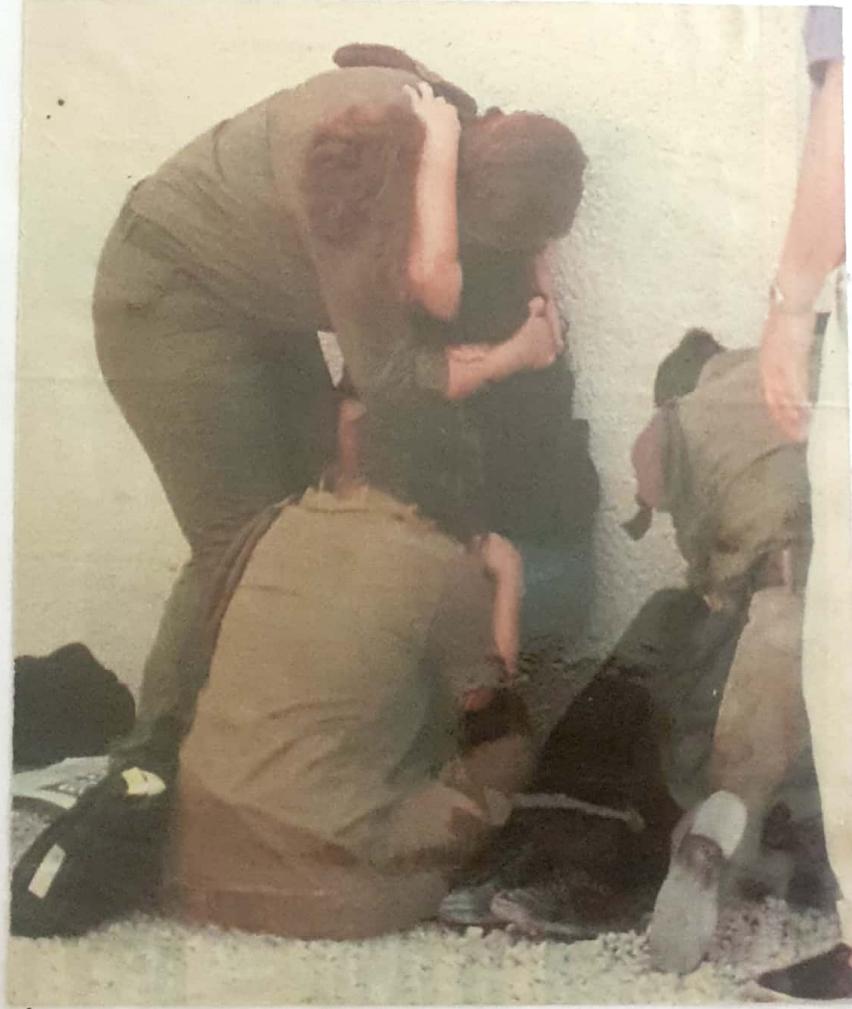
מת על שלוחן חניוחים... אגרזמי חיט בחרמת

זען את קיר בגענו הסטן. בזען שעויות שב

הטומטט הרסט'פ'.

טוקצ'י הוהסלבט

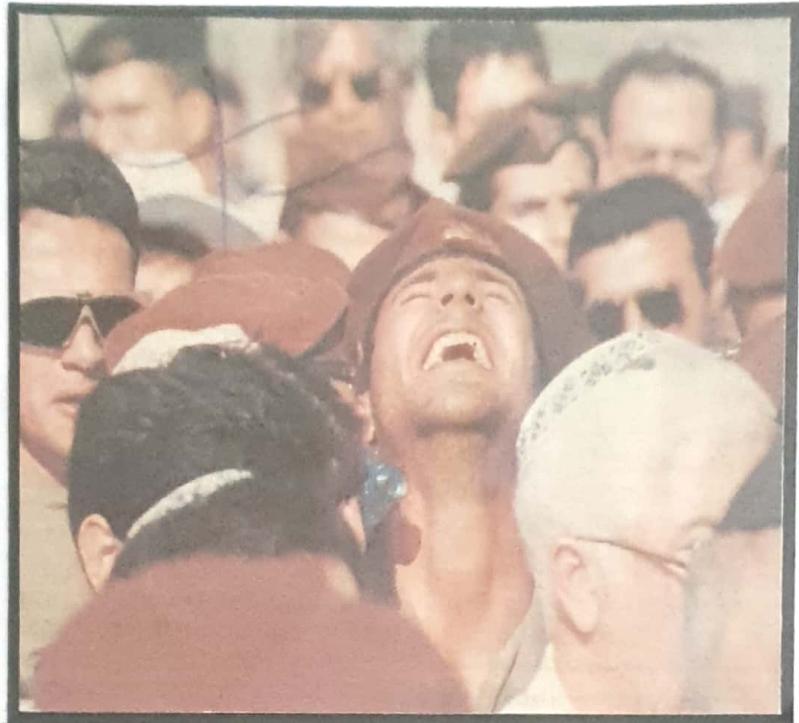
יעובל פלאן, מצלמה: אומירזון יאנון

הלווייתו של גיא זיל

חבר לנשך של גיא זיל,
מתמוטט על הקבר הטרי

מלווים את גיא בדרכו האחרון

שי שכתב חיים אמולג, הרס"פ הפלוני שנפטר כל
בהתקלות הראשה: "עומדים ומביטים בהוריהם/
עומדים וחושבים על הפצועים/ לא הספקתם להגיד
שלום/ ככה בלבנון נפרדים. נסעעים בנגמ"ש/ לנוקם את
מוותם/ עד חמישים מטר/ ואתם איתם. אנשים של
חיים, של צחוק ואהבה/ אנשים שונים בניגל עשוים
את החיים למדינה. אין עדק בעולם/ אין עדק
במלחמה/ ואנחנו החברים/ נשארנו עם עוד חמיש מילוט
ברול ויקות בפלונה"

למשפחות חדר שלוּם

אלן הדבטים שאמרתו פחלויתו של גיא זיל.

אתכם באבלנטם חכבר,

צפריר בן זאב - סא"ל

סמח"ט גולני

גיא,

אנו באן חבריך לוחמים ומפקדים, עומדים ומתקשים להשלים עם חסרון...
עם כך שאינך עוד... הענין רואות אך חלב איינו מאמין.

גיא,

אתהओהב-חחים, הלוחם ובמיוחד המפקד, סמל המחלקה.
אתה גיא שבפיקוד על הלוחמים לא הייתה צריך מעולם להשתמש בכוח דרנתך,
אלא תמיד בلطת במניגות הטבעה לך.
- בשקט ובבטחה ידעת לחנוך, להזריך ולקלוט חיילים. עירום: למחלקה ולהפוך אותם
למקצוענים, כמוך... כמוך גיא - לוחם ומפקד, מנהיג ומקצוען.

לא מזמן התחלף מ"ם במחלקה שבה היה סמל
דרור-זיל, שהיה המ"ם עבד לתפקיד סמ"פ.
דרור שהאהבת והיה לך כאח ונחרגרך, יומיים לפני שנגדיוענים חיקך
ואתה דאגת שהמחלקה לא תעבור ויעזע, עוזרת לאיל המ"ם להכנס לתפקיד, תמכת ודאגת.

גיא,

"מוחץ ושרויין"; כתיכתבו, חבריך למסלול בספר הסיטוטים,
אך-Anyi, יכול להושך מתקופת הכהות אתך שהיית גם חזן אופייק.
עלולם לא נשברת; מעולם לא עצבת, תמיד עם מבטו תקין... יה, עם הרובה
שמחה ורצון, תמיד לכל משימה.

ובמשענתך האחרונית, גיא, נגיד עזחיזן;
אתה שאהבת את היחסות והיחסים אהבו אותך; אתה נדמת.
וכשכל חבריך-שותבים-דומים אחריו פיצוץ, אכזבי, עדין נאבקת; עדין המשכת לשאוב
אליך את רחיקתך וובבית החולים כשהגעת, בולט האמן שאתה גיא, אתה חזק ותומך
לכל, טועל גם לפצעעה כה קשה.
אך בכל זאת נדמגת גיא, ואולן, מי יודע אולי רצית להיות עם חבריך שנפלו יחד איתה.

ביה,

חיה נעצרו בילדך נער, בשיא אונך, זהות בזמנו משונה למען "בטחון לישובי הצפון" וANCHENO חביבך נישיך זונפאל, נחתור זלא נרפח למען חנות חמשיטה ונישיך את דרכך, את פועלתך. גאנץ אלינו את משפטותך, כי שלנו חיים ולא נופרד מנקך. זיכרונך איתנו אחוי.

חיה שלום אחוי לוחם מגולני.

חזרו ללבנון אחרי הלווייה - ומהרגו

שווים מהרוני והתקנית לבנון, סמ"ד ניא חדד (מיימ, בחייב עינל) וסמ"ר אייל שמה (מסוכן בעיגול), בפי שצולמו ביום שישי, על קיריו של סגן מפקד הפלוגה סגן דודו בראשי ז"ל, שנhero במאורב מחלימים לבנון בשבוע שעבו. לאחר הלווייה חוו לבנון, וביום ראשון בבודוקה נהרגו צילום: פלאש 90

צבא הגנה לישראל

דו"ה צבאי 02766
כ"ח בתשרי התשנ"ו
22 נובמבר 1995

משפטת חדד הימורה 1

בנכם, טmol ראשון גיא שלם חדד, זכרונו לברכה, נפטר אונסות ביום כ"א בתשרי תשנ"ו, 15 באוקטובר 1995, במהלך התפרצויות מטען צד על כוח גולני באיזור מוצב "ריחון" שברצעת הביטחון בזוווף לבנוו, פונה לבית חולים רמב"ם ושם נפטר מפצעיו.

גיא היה טmol מחלקה בגדר "הברוקעים הראשון" מלה בשפטו נהרגו. עוצמתו של גיא כמפקד ובמניאג היהivolטים ביהודה. לאגיא היה שרונו מיוחד בפיקוד, היה אדם שקט ונינוח אך מקצועית פכל מתחום בו עסק. דרישתו מתייליו היו נבלאות בירומא אך ייחד עם זאת תמיד ידע ללמד, להבץ ולהוביל.

גיא היה דמות מפתח במחלקה יפה נפלואה בכלל. תמיד היה עם תינוק על הפנים מקשיב, לומד ומתתקן.

גיא חסר לכוכנו מאוד. גדר "הברוקעים הראשון" מרכין יראשו ומצדיע לזכור. ברכות. מי ייתן ולא תלו עוזר צער, יהי זכרו ברוך.

סגן אלוף
אלון פריזמן,
מפקד
היחידה